

Р у с е

Химери, химери, химери,
 Се вплитатъ въвъ мойта душа;
 И тѣхъ азъ не ще разруша.
 Залутанъ въвъ тъмнитѣ свери
 На нѣкакъвъ шеметънъ миръ
 Азъ даже не търся пролѣза
 Къмъ истина - Тя е безъ ликъ!
 И вѣрвамъ, че даже за мигъ
 Отъ храмътъ си нема да слѣза
 До дете не блѣсне предъ мене
 На нѣкакъвъ стимулъ ликътъ,
 И ти пъкъ тревожно съмнение -
 Начало на новия пътъ.
 Химери, химери, химери
 Една подиръ друга зовѣтъ.

I 1 X 1929 - 1 X 1930
 II 30 X 1931 29 IV 1932

